

మరో సాయంత్రం

లేడు

ఉన్నాడనుకొని వెళ్ళాను, లేడు

బయట కెక్కడికో వెళ్ళాట్ట - ఒక గంటలో వస్తానని

వాళ్ళు పేకాడుతున్నారు. వాళ్ళిద్దరే కూచుని సీరియస్గా ఆడుతున్నారు రంగారావుగారూ, అతనూ - అతనెవరు? ఎప్పుడూ చూశ్చేదు. కృష్ణారావు స్నేహితుడో, చుట్టమో, ఎవరో? ఎవరైనా కావచ్చు... అదో పెద్ద సత్రం.. బ్రహ్మచారి కొంప... ఎవరైనా వస్తూంటారు... పోతుంటారు.

ఐదున్నరయింది.

పేకాటలో జాయినోదామని లేడు... వాళ్ళ అట చూద్దామని కూడా లేడు.

టేబిల్ మీద డెయిలీ పేపర్లు... ఇంగ్లీషువీ, తెలుగువీ.. వీక్లీలు.. మంత్రిలు.. సినిమా పత్రికలు .. టేబిల్ నిండా కాయితాలు; పైళ్ళు... కాలెండర్లు... పేపర్ వెయిట్లు.. పిన్కుషన్

టెలిఫోన్ ఎర్రగా వుంది. టెలిఫోన్ ఎర్రగా వుంటే ఎందుకో బాగుండదు, నల్లడే బావుంటుంది... లేదా మరోరంగు.. ఎక్కడికైనా టెలిఫోన్ చేస్తే.. ఎక్కడికో చోటికి ... ఎవరితో నైనా కాస్సేపు మాట్లాడితే.. టెలిఫోన్ తాళం వేసివుంది... తాళం చెవి ఎక్కడుందో ... జేబులో వేసుకుపోయింటాడు. తలుపులకో, పెట్టెలకో, బీరువాలకో వేసినట్టు టెలిఫోన్కి తాళం వెయ్యటమేమిటో... సిల్లీ.. ఏం చేస్తాడు ఫోన్ కార్స్ రేట్లు బాగా పెరిగిపోయాయట. చీకటి

పడుతోంది గదిలో వేడిగా వుంది వుక్కగా వుంది కరెంటుందో లేదో లైట్ వెలిగింది
కరెంటింకా పోలేదే రోజూ ఈ పాటికి పోతోంది

పాత దిన పత్రిక కొత్త ఎడిషన్ సీటీ నుంచి మొదటి సంచిక,, ప్రధాన మంత్రి,
రాష్ట్రపతి, కేంద్ర మంత్రులు, రాష్ట్ర మంత్రులు ఇంకా ఎందరో ప్రముఖుల
సందేశాలు ఫోటోలు సంతోషం శుభాకాంక్షలు సంతోషం, హృదయ పూర్వకమైన
అభినందనలు మీ పత్రిక చాలా గొప్పది చాలా పాతది సంతోషం శుభాకాంక్షలు
కవులు అభినందన కవితలు పేజీలనిండా ఎడ్వర్టయిజ్ మెంట్లు

పేకాడబుద్ధి కావటం లేదు

లేచి బయటికి లోపలికి, ఆ గదిలోకి, ఈ గదిలోకి తిరిగాను తోచటం లేదు ఏం
తోచటంలేదు

చుట్టుపక్కల ఇళ్ళల్లో గదుల్లోపల, పైన, కింద మూల గదుల్లో లైట్లు వెలిగాయి
వెలుగుతున్నాయి బయటికి వెళ్ళి డాబామీంచి చూస్తే చుట్టూ ఇళ్ళల్లో గదుల్లో
దీపాలు బావుంది బావుందా బావుందనుకుంటాను

బయట చల్లగా వుంది చీకటి పడింది

మళ్ళీ లోపలికి సినిమా పత్రిక హిందీ సినిమాల గురించి రాసే ఇంగ్లీషు పత్రిక ఒక
పెద్ద స్టూర్ తో ఇంటర్వ్యూ వర్కిది ఆమెతో నాకేమీ నంబంధం లేదు వేం
స్నేహితులం అంతే పాపులర్ ఆడతార స్విమ్మింగ్ సూట్స్ బికినీలో చీరలో చీరలో
ఘోరంగా వుంది నేను అసభ్య చిత్రాల్లో నటించను స్టేట్ మెంట్ నాకు నూడిటీ, కిస్సింగ్
ఇష్టముండదు సినిమాల్లో మన సంస్కృతి ఒక పెద్ద ప్రాడ్యూసర్ డైరెక్టర్ ఇచ్చిన పార్టీకి
కొత్త తార సీత్రా డ్రెస్ లో వచ్చింది వార్త, చాలా వార్తలు ఫోటోలు కలర్, కలర్ ఫోటోలు కొత్త
సినిమాలు గదిలో కూర్చోడం దుర్భరంగా వుంది

“స్టేక్ ఎంత సార్?”

“పైవ్ టెన్షండ్ ఆడతారా?”

“అమ్మో నేనాళ్ళేను మీరాడుకోండి ”

“గంటలో వస్తానని వెళ్ళాడు ‘రెండు గంటలయింది ఇంకా రాలేదు ”

మళ్ళీ వాళ్ళిద్దరూ ఆటలో మునిగి పోయారు

అవును కృష్ణారావింకా రాలేదు ఎక్కడికెళ్ళాడో

నాకెందుకు...ఇంకా రాలేదు.... రాకపోతే ఏం....నాకతనితో పనేముంది...ఏంలేదు...వూరికే.
ఏం తోచక యిలా వచ్చాను.

తెలుగు వీక్షి....తెలుగు సినిమా వత్రికలు....ఫోటోలు.... వార్తలు...వ్యాఖ్యలు
సమీక్షలు....ఘోరం...అచ్చయినా అందంగా వెయ్యకపోతే ఎలా...ఏమిటి సినిమాలు...ఏమిటి
కథలు.....ఘోరం....ఏమిటి వత్రికలు....చెత్త.....ట్రాష్....మళ్ళీ బయటికి.

గాలి మరికాస్త చల్లబడింది....ప్రాణానికి కాస్త హాయిగా వుంది....
హాయిగావుందా...ఏమో...ఏమిటి వెలితి... లోపల ఏమిటి ఖాళీ...ఏమిటి శూన్యం-
విచారమా...కాదు...బాధా....కాదు...కాదనుకుంటాను...ఏమిటి మూడ్...ఏమిటో
..ఏమిటో....ట్రాన్సిస్టర్ చిన్నది...పాకెట్ సైజు..చాలా చిన్నది...సాయంత్రపు ప్రసారం
ప్రారంభమైంది.. అప్పుడే మొదటిపాట సగమైంది...పాట అయిపోయింది....ఎరువులు
వాడండి...టూత్ పేస్టు....నబ్బులు...బిస్కెట్లు....మళ్ళీ పాట, ఎనౌన్స్మెంట్...లేడీ ఎనౌన్సర్
గొంతులో వయారాలు...ఈ ఎనౌన్సర్ వాయిసంటే ఎలర్జీ...గొంతులో కృత్రిమం. లాటరీ
టిక్కెట్లు...మరువకండి...అఖరు తేదీ...కొత్తసినిమా...మీ అభిమాన నటుడు...మళ్ళీ పాట. .పాట
బాగానే వుంది. రోమాంటిక్గా వుంది... తియ్యటి మాటలు .రోమాంటిక్గా తియ్యగా వుంటే
మంచి పాటవుతుందా ,కాదు...కాదేమో...నబ్బు...తామర, దురద. కుటుంబ నియంత్రణ. .పొదుపు
..పొదుపు చెయ్యండి...బాంక్లో దాచుకోండి...వడ్డీ...

రోడ్డుకవతలిపక్క ఎదురుగా వున్న బిల్డింగ్లో...కింద ఖాళీ స్థలంలో...ఇద్దరమ్మాయిలు
షటిల్ కాక్..వాళ్ళిద్దరూ అక్క చెల్లెళ్ళా...ఏమో...అలాలేరు. పక్కనే ఇంకో ఆవిడ కుర్చీలో....చేతిలో
పత్రిక....తెల్లచీర....ఒక పక్కన కుక్క....గేటు మూసి వుంది. ఇరుకు...ఆ యిరుకులోనే
ఆటలు-విశ్రాంతి .. వాళ్ళంతా ఒక పోర్షన్ వాళ్ళేనా...ఏమో...మొత్తం ఎన్ని పోర్షన్లన్నాయో...కాక్
మాటిమాటికీ బయటికొచ్చి పడుతోంది, చిన్నమ్మాయి నల్లటమ్మాయి...మాటి మాటికీ గేటు
తెరుచుకుని వచ్చి, తీసుకుని, లోపలికి వెళ్ళి మళ్ళీ గేటు మూసి....మళ్ళీ ఆడి...కుక్క
కదలటంలేదు...పెద్దదే ..అల్వేషియన్లా వుంది.

కుక్కల్ని పెంచటం కూడా చాలా కాస్ట్లీ అట. అసలెందుకో పెంచటం...మనుషులకే
తిండిలేక చస్తుంటే...

రోడ్డుమీద పల్చపల్చగా జనం...విడిగా...జంటలుగా...గుంపులుగా...సైకిళ్ళమీద...
రిక్లాల్లో..ఆటోరిక్లాల్లో...టాక్సీల్లో ,సొంత కార్లలో...

మళ్ళీ లోపలికి...ఇంకా అలానే ఆడుతున్నారు. గదిలో వేడి ఆన్ బేరబుల్ గా వుంది
కరెంటింకా పోలేదు....

“బయటికొచ్చి హాయిగా రెండుకుర్చీ లేసుకుని ఆడుకో కూడదూ...?” సలహా యిచ్చాను... మంచి సలహా యిచ్చాను... వరండాలో గాజు పెట్టెలో.. గాజు తొట్టిలో... చేపలు...చేపలు...కొన్ని రంగువి. తిరుగుతున్నాయి...పైకి కిందికి ఆ పక్కకి ఈ పక్కకి రెస్ట్‌లెస్‌గా ఈడుతున్నాయి. అవి ఆనందంగా వున్నాయా...ఎమో...

వాటికసలు ఆనందం, విచారం ఇలాంటి వుంటాయా... వుండవు... వుండవనుకుంటాను.. తొట్టి వక్కన గాజు ప్లేట్ల వానపాములు కాబోలు... వానపాములేనా... చిన్నవి...నన్నవి...దారాల్లా...గుట్టగా...ముద్దగా...చేవలకి తిండి..కొన్ని కదులు తున్నాయి...మిగతావి ముద్దగా...చచ్చినట్టున్నాయి. వానన...వానపాము రైతుకి మిత్రుడు...చిన్నప్పుడు సైన్సు పుస్తకం...కాలేజీలో వానపాము...డిస్సెక్షన్...వానపాములో ఆహారనాళిక...వానపాముకి ఆకలేస్తుందా....మళ్ళీ బయటికి...రేడియోలో పాటలై షోయాయి...వార్తలు...బోర్...బోర్...

వెనక పక్క ఇంట్లో...వరండాలో మంచం మీద బోర్లా వడుకుని పసిపిల్ల క్రింతలు..ఆరుబయట. చిన్నపిల్లల ఆటలు...పసిపిల్లల మనసులో ఏముంటుందో.... చేపల్లా వాళ్ళకి ఆనందం, విచారం వుండవా...మరి ఏడుస్తారే...నవ్వుతారే.. చేపలూ పసిపిల్లలూ ఒకటి కాదు; కాదు...

ఆ యింటి వెనక...ఇంకా వెనక-ఎత్తయిన మేడలో పైగదిలో లైటు...పసిపిల్లనో, పసిపిల్లడినో ఎత్తుకుని ఒకావిడ..తెల్లచీర...ఇంకో ఆవిడ...ఒక కుర్రాడు...ఒక పెద్దాడు...ఒక పిల్ల...పసిపిల్ల...కాఫీ...విండో...పెద్దవిండో...బెడ్-కూర్చుంటున్నారు... లేస్తున్నారు... తిరుగుతున్నారు.... గది బావుంది. ఎన్నిగదులో..అద్దె ఎంతో...

నా జన్మలో మంచి యిల్లు కట్టుకోగలనా...అసలు స్వంత యిల్లంటూ ఒకటి కట్టుకో గలనా...ఎమో... అద్దె కొంప...అసహ్యం...పాతయిల్లు...పాతగోడలు...అసలది ఇల్లా...ఒక అందమా చందమా తప్పదు...తప్పదు...కాలక్షేపం...కక్కుర్తి...జీతం చాలదు. మంచి యిల్లురాదు...వాడు ఇల్లు కట్టాట్ట-ఎనభై వేలట...అవ్వో...నేనెక్కణ్ణించి కేను...వాడెక్కణ్ణించితెచ్చాడు...ఎమో...నావల్ల కాదు...

ఎదురుగా రోడ్డు కవతల పక్క కాస్త ఎడంగా ఆడపిల్లల కాలేజీ హాస్టల్...కాలేజీ ఆడపిల్లల హాస్టల్. కనబడటంలేదు. బిల్డింగ్ ముందున్న చెట్లు మాత్రం కనిపిస్తున్నాయి. నవబడితే బావుండును..

ఎవరి గదుల్లో వాళ్ళు...కిటికీల వెనక...రోడ్డుమీదికి చూస్తూ. రోడ్డు మీది వాళ్ళని చూస్తూ..చదువుకుంటూ ..అలంకరించుకుంటూ, కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, నవ్వుతూ...వాళ్ళల్లో

ఎంతమంది; ఎన్ని రకాలో;...అభిమానతార గురించి చర్చలు...లెక్చరర్మీద జోకులు...మగపిల్లల గురించి రహస్యాలు...సెక్స్ పత్రికలు...రంగుల కలలు...భయాలు.....కడుపొస్తుందేమో.....ఇంటి దగ్గర్నించి యింకాయంవో, రాలేదు; బావ ఎక్కడున్నాడో; ఈ సబ్జెక్ట్ నా ప్రాణాలు తీస్తోంది. దానికెందుకూ నేనంటే అంత ఏడుపు...స్టిపెండ్ పిల్స్ దొరికితే బాగుండును; ఈ జన్మకి నాన్న నాకిక పెళ్ళిచెయ్యదు; కాళ్ళమీద ఈ వెంట్రుకలేమిటి అసహ్యంగా...ఎలా వదిలించుకోవటం.

రోడ్డుమీద ఎవరో నలుగురైదుగురు అమ్మాయిలు త్వరత్వరగా నడుస్తున్నారు; హాస్టల్లో వాళ్లేమో..కాదేమో..ఎక్కడికో. సినిమాకా... ఇప్పుడేం సినిమా... బావున్నారు... బావున్నారు... బావున్నారా...ఏమో...చీకట్లో సరిగా కనిపించటం లేదు...మరీ చీకటిగా ఏం లేదు...లైట్లున్నాయి.

ఎదురుగా దూరాన నిద్ర గన్నేరు చెట్టు వెనకాల...ఏమిటది-చంద్రబింబమే..ఎవడు వాడు..చంద్రుడి?...ఓహో ఇవ్వాల పౌర్ణమి కాబోలు...అవునవును పౌర్ణమే...ఎంత బావుంది దృశ్యం...ఆకాశం..గుబురుగా చెట్టు..... చెట్టు వెనకాల చంద్రుడు...నిండు చంద్రుణ్ణి చూసి ఎన్నాళ్ళయిందో...అనలీ నీటి కొచ్చాక పౌర్ణ మెప్పుడో అమావాస్య ఎప్పుడో తెలుస్తోందా...లేదు...తెలీదు-వెన్నెల కనబడుతోందా-లేదు...సూర్యోదయం చూసి ఎన్నాళ్ళయింది ...ఏమో...

సిటీకొచ్చి చాలా మిస్సయ్యాను...చాలా అందాలు...చాలా అనుభవాలు...మిస్సవుతున్నాను ఇలాంటి సమయంలో పల్లెటూళ్ళో పాలంగట్టుమీదో, రోడ్డు పక్క ఏ వంతెనమీదో, ఏ కాలవగట్టు మీదో కూర్చుంటే ఎంత బావుంటుంది? ఇలాగే దూరాన చెట్ల చాటునుంచి పైకొచ్చే చంద్రుడు... చల్లటిగాలి...ఇంతకి వందరెట్లు స్వచ్ఛమైన గాలి...ఎక్కడో ఎడల మువ్వల చప్పుడు...మసక చీకటి...గట్టుమీద మోపు నెత్తి నెట్టుకుని నడిచే మనిషి...తాటి చెట్టుమీద కొంగలు వాలి సర్దుకోటం...అస్పష్టంగా వూళ్ళని శబ్దాలు...దీపాలు...గొడ్ల అరుపులు...ప్రశాంతతని భంగపర్చని చిన్న చిన్న శబ్దాలు... ఎంత బావుంటుందెంత బావుంటుంది...

వాళ్ళు కూడా బయటికొచ్చారు. కుర్చీలు తెచ్చుకున్నారు. టీ పాయ్ తెచ్చుకున్నారు...దానిమీద ముక్కలు పర్చుకుని ఆడుతున్నారు.

“ఏం సార్, మీరూ ఆడతారా?”

“లేదు.....లేదు...మీరాడుకోండి...”

రోడ్డుమీదరెండు కుక్కలు...స్ట్రేడాగ్స్...బుర్రనిండా స్ట్రే థాట్స్...స్ట్రే డాగ్స్ని పట్టుకుంటారు చంపేస్తారు..స్ట్రే థాట్స్ని పట్టుకోడమెలాగ...చంపడమెలాగ...కనీసం అరికట్టడమెలాగ..

దోమల్ని అరికట్టాలంటే...వాదండి... అది వాదండి...ఇది కొనండి...అది తాగండి...ఇది తినండి...మళ్ళీ రేడియోలో పాటలు...ఈసారి హిందీ పాటలు...రోటీ,,కపడా ఔరమకాన్.

ఈ దేశం ఎప్పటికైనా బాగుపడుతుందా? మనుషులందరికీ తిండి బట్టా నీడా దారుకుతాయా? 'నిజంగానే నిఖిలలోకం నిండు హర్షం వహిస్తుందా?' శ్రీశ్రీ నిజంగానే గొప్ప కవి...సోషలిజం వస్తుందా...కమ్యూనిజం లేని సోషలిజం సాధ్యమా?...ఈ ప్రభుత్వం పనికిరాదు. ఈ వ్యవస్థ పనికి రాదు... ఈ సంఘం పనికిరాదు...ఇదంతా మార్చి పారెయ్యాలంటే మార్పు కడ్డుపడేవాళ్ళందర్నీ వూచకోతకోసి పారెయ్యాలి....అంతేనా...అదొక్కటే మార్గమా...ఏమో.... విప్లవం...నక్కలైట్లు...జయప్రకాశ్ నారాయణ మార్గం సవ్యమా... ఏమిటిదంతా...చివరికి ఏమౌతుంది... రాజకీయాలు...అరాజకీయాలు....

వచ్చాడు. కృష్ణారావుచ్చాడు.ఇంకో వ్యక్తి వచ్చాడు. మరో వ్యక్తి వచ్చాడు.

“గంటలో వస్తానని మూడు గంటలకావచ్చేది?”

“హల్లోసార్! మీరెప్పుడొచ్చారు?”

వాళ్ళు కూడా పేకాట ప్రారంభించారు. కట్ఫర్సీట్స్.. నువ్వక్కడ... మీర్కిడ...జాక్పాట్.. టెన్ ట్యూంటీస్..మీరే కలపాలి.

“ఏం సార్, మీరూ ఆడకూడదూ?”

“అంత స్టేక్తో నేనాడలేనైంది... మీరాడుకోండి...”

ఆడుకుంటున్నారు.

‘ఏం తోచటంలేదు ఏమిటాగా వుంది. గ్లామీగా వుంది. పిచ్చిపిచ్చిగా వుంది’ అనంతప్పి..బాధ...కోరిక...విచారం...విషాదం...ఇవన్నీ వున్నాయి. ఇవేమీ లేవు...ఏమిటా,, ఏమిటేమిటాగా వుంది. మనసనే మహారణ్యంలో ఆలోచనలనే అడివి జంతువుల విజృంభణ...అల్లకల్లోలం.

ఆకలి...కొంచెం ఆకలిగా వుంది...మధ్యాహ్నం టిఫిన్ తినలేదు...చంద్రుడు నిద్రగన్నేరు చెట్టెక్కి పైకి వచ్చాడు. వెన్నెల బావుంది. గాలి చల్లగా వుంది...అయినా ఆనందంగా లేదు...

ఇంటి కెళ్తే బావుండును. వెళ్ళి అన్నంతింటే బావుండును. ఇల్లు...ఇల్లాలు... జానకేం చేస్తాందో..పిల్లలకి అన్నాలు పెడుతుందేమో...సాపం ఒక్కకక్షణం తీరికుండదు. .. సుఖం లేదు

...నావల్ల సుఖపట్టలేదు... నేను సుఖపడ్తున్నానా లేదు...లేదు...

“ఏం సార్, మీకు బోర్ కొద్దేందేమో...”

“అబ్బే లేదులెండి...సోతాను... ఇంటికి సోతాను...”

“ఒక బీర్ తెప్పించమంటారా...?”

“వద్దు...వద్దులెండి...పోతాను...”

“మమ్మల్నందర్నీ వదిలేసి ఆయనొక్కడికీ తెప్పిస్తానంటే ఆయన మాత్రమేమంటారు వద్దనక...?”

నవ్వులు...సరసాలు...హాస్యాలు... పేకాట...

“పోతాను సార్-పోతున్నానండీ...వస్తా...గుడ్నైట్...”

వచ్చేశాను.

కిందికి దిగి, రోడ్డు మీద పడ్డాను. ఇంటి దారి పట్టాను. ఇవ్వాల సెలవు. షాపు ల్లేవు. పాన్ షాపులున్నాయి. వైన్ షాపులున్నాయి. హోటళ్ళున్నాయి. బార్లున్నాయి. సినిమా హాళ్ళున్నాయి రోడ్డు మీద జనం రోజూ అంత ఎక్కువగా లేరు.

ఒక పెద్ద కుర్రాడూ, ఒక చిన్న కుర్రాడూ పేవ్ మెంట్ మీద...పెద్ద కుర్రాడు తాగాడు. తూలుతున్నాడు.

ఏదేదో వాగుతున్నాడు...

కాస్త ముందు...ఒకమ్మాయి...అబ్బాయి... వైన్ షాపులో సీసాలు చాలా అందంగా వున్నాయి. మందుల షాపులో సీసాలకంటే బావున్నాయి.

ఈ అమ్మాయిని నే నెరుగుదును. సూపర్ బజార్లో పనిచేస్తుంది. ఇది వరకు సన్నగా వుండేది. ఇప్పుడు లావయిందే...అందంగా కనిపిస్తోంది. సెక్సీగా కూడా కనిపిస్తోంది. ఇది వరకు ఘోరంగా వుండేది లావే అందమా.. మాంసపు కండలే అందమా...అవే ఆకర్షణ. అందమంటే ఏమిటనసలు..ఈ మాంసపు ముద్దల కోసం ఎంత తాపత్రయం... వీటికెంత ప్రాధాన్యత.

ఇంటికి వచ్చేశాను తలుపు తట్టాను..తెరుచుకుంది . మళ్ళీ ఇల్లు...పిల్లలు పెళ్ళాం...తిండి...పడకలు...నమస్కలు...బాధలు...పోట్లాటలు...చిరాకులు...మళ్ళీ యిల్లు

“ఆకలేస్తోంది. అన్నం పెట్టు...”

“పిల్లలు తింటున్నారు...వాళ్ళని తిననివ్వండి..పెద్దాను...”

అన్నం...భోజనం...కూర బావోలేదు. కూరలు మండిపోతున్నాయి... రోజూ మంచికూర లెక్కణ్ణించి వస్తాయి. మజ్జిగ...నీళ్ళు. మజ్జిగ నీళ్ళు; మందెక్కువైతే మజ్జిగ పల్చన...నీళ్ళు మాత్రం చల్లగా వున్నాయి. పోన్లే అవి చల్లగా వుండటంకూడా ఆనందించదగ్గ విషయమే...భోజనం

అయిపోయింది.. ఆకలి తీరింది.

“ఫాన్ చెడిపోయింది. కాస్త బాగుచేయించ కూడదూ?”

“చేయిద్దాం...”

“రేపయినా వాడిబాకీ తీర్చేయాలి...సాయంత్రం వచ్చి నానా గొడవ చేసి వెళ్ళాడు...”

“అప్పుకోసం రేపు మళ్ళీ ప్రయత్నిస్తాను...”

“రేపు కరెంటు బిల్లా...వాటర్ బిల్లా కూడా కట్టేయాలి...”

“ఊఁ....”

“పెద్దాడు సినిమా కెళ్తానంటున్నాడు...డబ్బులిస్తారా....?”

“ఇప్పుడుకాదు... నాలోజులాగమను...”

“నా కట్టుడు చీరెలు సొంతం చిరిగిపోయాయి. కొనాలి...”

ఫి ర్యాదులు... ఫి ర్యాదులు...అవి లేవు...ఇవి లేవు...ఏవీ లేవు...కొరత...కొరత...కరువు...ఏడుపులు...ఎత్తిపొడుపులు...రభసలు... సమస్యలు.... సవాలక్ష సమస్యలు...కన్నీళ్ళు....డబ్బు డబ్బు-లేదు...లేదు.

“పిల్లలంతా పడుకున్నట్టేనా?”

“ఏమో...చిన్నాడింకా అటూ యిటూ దొర్లుతున్నాడు...”

“కాస్పేపిటు రాకూడదూ...?”

“నాకు వొంట్లో బాగాలేదు..నన్ను విసిగించకండి...”

కోరిక...అనంతృప్తి...రోటీన్...బోర్...మామూలే...మామూలే...జీవితంలో థ్రిల్లేదు...ఈవెంట్లేదు...ఆనందంలేదు..ప్లాట్గా...రోటీన్గా... ఇంతే... ఇంతే... కొత్తదనంలేదు...సుఖంలేదు. ఇంతే...ఇంతే..

ఏదన్నా చదువుకుంటే బావుండును. ఉక్కపోత... చెమట... గాలిలేదు... బయటికెళితే...ఆ రెండు గజాల స్థలం లోనే బయట మంచం...తప్పదు.. ఇంతే.... ఇంతే...

ఏం వద్దు...నాకేం వద్దు...కాస్త వెన్నెల నామీద పడకూడదూ? ఒక్క చల్లటి గాలి తెర నా మీదికి వినరకూడదూ? కాస్త వు వెల్లకిలా ముకుస వాసుకోటానికి నాలుగ్గజాల ఆకాశమన్నా నాక్కనబడకూడదూ?

నిద్ర పోవాలి...నిద్ర రాదేం...నిద్ర పోవాలి...లేచిందగ్గర్నుంచి మళ్ళీ ఆఫీసు..మళ్ళీ
నవాలక్ష పనులు...శతకోటి సమస్యలు... నిద్ర పోవాలి...నిద్ర రాదేం...నిద్ర పోవాలి.. ●

(అనామిక మాసపత్రిక - జూన్ 1975)